

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema CXVIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

III. Quia omnia corruptibilia (& in his homo etiam) habent finem, soletur nos hoc vnum, I. Corin. 1 s. v. 54. quod hoc corruptibile corpus inducet *ἀφθαρσίαν*, & mortale inducet *ἀφθαρσίαν* Resurget n. *ἀφθαρτος*. Ibid. vers. 43. Hoc desideremus in hac corruptione, vt superinduemur, 2. Cor. 5. v. 2. De his sæpius alias.

F I N I S.

THEMA CXVII.

Syr. 18. vers. 6. ad 9.

Cum consummaverit homo, tunc incipiet. &c.

Dispositionem huius Thematis vide supra in I. parte Promptuarii, Classe II. Num. XXXIII. pag. 210.

THEMA CXVIII.

Syr. 22. vers. 11.

Modicum plora super mortuum, quoniam quiescit.

DISPOSITIO.

Congregati hodie sumus in domo luctus. Eiusmodi autem cōgregationes, non tam propter defunctos, quam propter superstites instituuntur. Quamuis enim hunc extremum honorem habuerimus defuncto, quod funus comitati sumus, ad testificandum amorem erga defunctum, tamen monet Salomon, vt viui interim reuocent ad animam, quod vident & audiunt in domo luctus, Eccl. 7. v. 3.

Quia autem obitus præsentis defuncti admodum luctuosus est, non coniugi & liberis tantum (his quidem maxime) sed & toti cognationi honestissimæ & amplissimæ, præsentem Syracidis admonitionem proponere, & ex illa hæc tria tractare lubet.

1. Anne defuncti lugendi. 2. Quomodo lugendi.
3. Quare non nimium lugendi.

I. Pars.

Primum mortuos lugendos, ipse Syrach non his tan-

Aa s tum

um verbis innuit, sed & in præcedenti versu. 10. huius capituli offendit, hunc morem antiquitus sic obseruatum fuisse.

Et pleræque gentes quantumuis barbaræ suos plauerunt mortuos.

Hoc enim naturale est Bestiæ lugent ammissos.

2. Præsertim si moriantur charissimi parentes, cognati, coniuges, liberi. Abraham Satam luget. Iacobus Rachellem Filii Patriarcharum suos genitores Joseph parentem Iacobum. Imo & Deboraham nutricem Rebeccæ lugent, quod ex nomine loci patet, Gen. 35. Vide Gen. 23. v. 2. & 35. v. 20 & 39. v. 33 & 50 v. 10.

3. Aut si defuncti viri boni, vel in officio Magistratus, aut fideles Ecclesiæ Doctores fuerint. Israel luget Moysen, Deuter. 34. v. 8 & Aharonem, Num. 20. v. 29. & Samuelem suum, 1. Sam. 25 v. 1. Dauid Abnerem, 2. Sam. 4 & c. Populus Joiadam, 2. Par. 24. & Josiam, 1. Paral. 35.

4. Sed & privati quicumque lugendi, qui amici nostri & benefactores fuerunt. Populus luget Miriam. Numer. 20. Dauid Jonathanum suum, 1. Sam. 1. v. 26 imo Vsam, 2. Sam. 6. v. 8. Christus Lazarum, Joan. 11. Ægyptii Iacobum, Gen. 50.

5. Imo & inimici quoque lugendi, tristi præsertim fato abrepti: antequam cum illis redimus in gratiam, Syr. 9. v. 8. Non gaude de inimico mortuo. Dauid Saulem luget occisum, 2. Sam. 1. Alexander Darium.

Deploranda enim ista communis calamitas, quod mors nemini parcit, nulli ærati, nulli honori, & c. Ideo Christus in gemiscit, Joan. 11. v. 33.

Non igitur sunt Christiani, imo vix homines, ratione præditi, qui neminem hominum defunctum lugent, sed obitu illorum magis delectantur, quam vita, Quæ *ad septem* interdum in ipsis coniugibus, & parentibus, nedum in aliis cernitur. Hi deteriores sunt ipsis porcis & multis bestijs, quæ socium lugent ademptum.

At hos mores serunt nostra secula, sicut Paulus prædixit.

xii, 2. Timoth. 3. vers. 3. ἀσπρος, &c. Deplorari hac mutari non possunt. Deus autem erit vindex. Et si hi æterna morte moriuntur, vicissim nemo erit, qui propterea contristetur.

II. Pars.

Nunquam cogitavit Syrach fore tales ἀσπρος, qui non lugeant quenquam: ideo tantum excessum in luctu prohibet. Docet enim, Non nimium lugendum defunctum quemcunque.

Hoc nobis explicat Paulus, 1. Thessal. 4. r. 13. ubi iubet ne tristemur, sicut illi, qui spem non habent. Gentiles intelligit, quorum luctus plane fuit immoderatus. Quia nec de animæ immortalitate certi, nec de mortuorum resurrectione edocti fuerunt. Modum igitur in luctu seruandum, Syrach monet.

Docet Sapiens, vitandum quoque alterum extremum. Sicut enim peccat, de quibus in I. parte diximus, in defectu: ita multi quoque in excessu: qui defunctis vel coniugibus, vel liberis, vel parentibus sic lugent, sic ciulant ac si ipse quoque Deus in cælis extinctus esset. Multi interdum nullam consolationem admittunt, sic ut illæ, de quibus Ierem. 31. v. 15. Matth. 2. prope occisos paruos in Berthelem.

Interdum contra Deum insurgunt, & ipsum iniquitatis, vel ἀσπρος & immisericordiæ accusant, quod iniudea illis, si lætentur in liberis, coniuge, &c. Inique agi, quod patitur directi coniunctissimos: cum sint qui separationem exoptent plurimi, &c. Tales voces sæpe audiuntur. At iustus Deus & misericors, nunquã male agit. Semper habet suas causas, occultas quidem, sed non iniustas.

Ideoque ipsius voluntati nunquam resistendum, sed dicendum: Dominus dedit, Dominus abstulit. Sit nomen, &c. Hiob. 1. v. 21. Ego veniam ad ipsum 2. Sam. 1. 2. vers. 2. Abierunt, non obierunt, non amissimus, sed præmissimus.

III. Pars

III. Pars.

Porro causam ipse Syrach nobis adfert, quare defuncti non, ultra quam par est, lugendi: Quia ad quietem deuenerunt optatum. Hoc ex Esaia cap. 56. in fine mutatus est. Idem Angelus Dei testatur Apoc. 14. v. 13. Hæc qui es illis non inuidenda.

De piis autem hoc intelligendum. Nam de impiis dicitur, vermis non morietur, Esa. 66. v. 24. quod non denotat quietem. Ideo impium perpetuo lugendum hoc ipso cap. v. 13. docet Syrach.

ADMONITIO. Simus pii in vita, vt post quiescere possimus.

CONSOLATIO in morte. Cessabit labor & dolor. Pl. 90. Militia. Job. 7. v. 1. Umbra grata. Ibid. Et quies erit.

F I N I S.

THEMA CXIX.

Syr. 25. v. 33.

Initium peccati à muliere, & per illam omnes moriuntur.

Thematis huius Dispositionem vide supra in I. parte Promptuarii, Classe III. Numero IX. Pagina. 245.

THEMA CXX.

Syr. 37. v. 28.

Vnicuique determinatum viuendi tempus.

DISPOSITIO.

Paucula sunt hæc verba Syradicis & plane eadem cum verbis Hiobis cap. 14. vers. 5. Determinatum homini tempus. Item: Posuisti homini terminum, quem non præteribit. Et huic affine etiam est illud Psal. 139. vers. 16. vbi dicuntur numerati dies hominis & scripti in libro Dei.

Hæc itaque verba primum paucis explicabimus, dicturi,